

Švédský skandál jako thriller

Foto: film europe

VINÍK, NEBO OBĚŤ? Případ Thomase Quicka (David Dencik) vzrušoval Švédsko dvakrát – ze dvou různých důvodů.

Iva PŘIVŘELOVÁ

Justiční skandály se nevyhýbají ani švédské společnosti. O tom největším z poslední doby vypráví snímek *Dokonalý pacient*.

Jeho původní název *Quick* naznačuje, že případ Thomase Quicka usvědčeného z osmi brutálních vražd je v zemi dostatečně známý. Režiséra Mikael Håfström tak pátrání novináře ze švédské televize a jeho asistentky nestaví moc jako detektivku, která by napíjala otázkou, zda byl psychicky narušený Quick opravdu vinný.

Spíše se soustředí na postupné odkrývání důkazů natolik podrobně, že snímek nakonec ocení hlavně velcí fanoušci žánru true-crime nebo Švédové.

True-crime v uplynulých letech láká diváky především k obrazovkám platformem VOD (video on demand), Håfström si ale dává záležet, aby jeho verze nepůsobila televizně.

Vyprávění efektně dynamizuje prvky známými především z hororů, tedy úpravou barevnosti obrazu, vzpomínkami a myšlen-

kami vloženými pomocí rychlého, „lekacího“ střihu do scén, drama našlehává i pomocí mrazivého hudebního doprovodu.

Letos šedesátiletý filmař se ostatně na horory a thrillery specializuje, jak svědčí tituly jako *Pokoj 1408* nebo *Obřad*. Od roku

„**Snímek naplňuje strukturu filmů o jednotlivci, který se postavil systému a díky své vytrvalosti a tvrdohlavosti dokázal něco změnit.**“

2004, kdy získal nominaci na Oscara za své průlomové drama *Zlo mezi námi*, je točí v americké produkci. *Dokonalý pacient* tak představuje jeho návrat domů.

Snímek letos dostal dvě švédské filmové ceny Zlatohlávek, jednu pro spolehlivě dobrého Davida Dencika v roli Quicka, muže, který byl pro pravidelný přísun léků a spokojenost svého okolí ochoten

řít cokoli. Hlavním hrdinou příběhu, jenž se odehrává v roce 2008, je nicméně novinář Hannes Råstam v podání Jonase Karlssona, který kromě posedlého odkrývání pravdy kolem Quicka bojuje ještě s rakovinou.

Thriller, v němž se později ozývá i absurdní černá komedie, tak naplňuje strukturu filmů o jednotlivci, který se postavil systému a díky své vytrvalosti a tvrdohlavosti dokázal něco změnit. Americká zkušenost se u Håfströma nezapře.

V USA režisér natáčel spíše průměrné žánrovky. Ani jeho švédská novinka, detailně ilustrující jeden pozoruhodný případ, přes všechny své efekty z jeho filmografie výrazně nevybočuje.

Autorka je spolupracovnicí redakce

DOKONALÝ PACIENT (thriller, Švédsko, 132 minut)
Režie: Mikael Håfström
Hrají: Jonas Karlsson, David Dencik, Alba Augustová, Magnus Roosmann
Hodnocení: 60 %

Minirecenze

KNIHA
Kazuo Ishiguro: Neutěšenci
 (Vydalo: Argo)

Do fiktivního města přijíždí proslulý klavírista, jehož program je pořadatelem detailně naplánován. Připravená setkání i náhodná střetnutí při blouzení městem způsobují nelehké chvíle nervnímu umělci, jenž sám má svých problémů dostatek. Lidé si od něj slibují duchovní osvětu nejen v podobě

hudby, ale i obrodu upadající kultury města. Chrlí na něj v záplavě slov své prosby a starosti, ne vždy vybíravým způsobem, a virtuos, jenž před nimi prchá, se poctivě snaží je alespoň vyslechnout. Nobelista Ishiguro opouští svůj tradiční realistický styl, za nějž si vydobyl cenu nejvyšší, a pouští se do fantazijně laděného románu, v němž připomíná tvůrčím stylem dílem Kafku, dílem Becketta. Osobitá tragikomedie vypovídá o bezútěšnosti lidských osudů v podobě lamenutých zoufalců, kteří jsou až únavní svými steskami a obtěžováním, jež mnohé provokují a dráždí.

Zuzana DOROGIOVÁ

FILM
Poslouchej
 (režie David Laňka, Martin Müller)

Jak dokázalo například britské drama *Locke*, i film s minimem postav v komorním prostředí může být strhující – pokud má skvělý scénář. To bohužel není případ prvního celovečerního počínu dvojice českých filmařů Laňka-Müller, který spolu natočili po několika krátkých filmech, evidentně se skromným rozpočtem. Komornost snímku by díky schopným hercům – Kristýně Podzimkové známé z *Bez vědomí* a Aleše Bilíka známého z *Křižáčka* – v málo sympatických rolích rozhádaných milenců tolik nevadila, i když obrazově často nedostatečně nasvícený film působí jaksí „studenty“. Scénář, který do milostného dramatu zaplétá pomocí trapné nadpřirozené zkratky hororový thriller, ovšem natolik pomíjí inteligenci diváků a postav, že postupně pohřbí všechny přísliby snímku.

Iva PŘIVŘELOVÁ